

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/192/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119272429
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Šabla
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6119272429.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Šablu a sudcov JUDr. Zity Nagypálovej a JUDr. Dušana Ďuriana ako členov senátu, v spore žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený Remedium Legal, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 53 255 739, proti žalovanej L. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom B. B. XX/XX, XXX XX E., zastúpená Mgr. L. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom B. B. 81/XX, XXX XX E., v konaní o zaplatenie 5 073,89 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 18Csp/55/2019 - 109 zo dňa 04. septembra 2019 ako súdu prvej inštancie, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie v II. výroku o čiastočnom zamietnutí žaloby a v III. výroku o nároku na náhradu trov konania **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 357,- Eur spolu s úrokom z omeškania 5 % ročne od 19. 07. 2016 do zaplatenia, to všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku (I. výrok), vo zvyšku žalobu žalobcu zamietol (II. výrok) a vyslovil, že žalovanej sa náhrada trov konania nepriznáva (III. výrok).

2. Pôvodný žalobca (Y. banka, a.s.) sa žalobou doručenou upomínaciemu súdu dňa 18. 04. 2019 domáhal zaplatenia sumy 5 073,89 Eur titulom zostávajúcej časti zosplatneného nezaplateného úveru žalovanou spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4 534,23 Eur od 19. 07. 2016 do zaplatenia. Z vykonaného dokazovania pred súdom prvej inštancie vyplynulo, že dňa 26. 02. 2015 uzavrel pôvodný žalobca (Y. banka, a.s.) ako veriteľ so žalovanou ako spotrebiteľom Zmluvu o úvere dobrá pôžička XXXXXXXXXXXX (ďalej aj „zmluva o úvere“), na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 5 000,- Eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splatiť v 60. mesačných splátkach po 119,- Eur so splatnosťou splátky k 20. dňu v mesiaci, pri ročnej úrokovej sadzbe 14,90 % p.a., RPMN vo výške 15,96 % p.a. a priemernej hodnote RPMN 18,34 % p.a. Celková čiastka úveru bola uvedená vo výške 7 084,15 Eur a dátum konečnej splatnosti úveru bol určený na 20. 02. 2020.

3. Na základe vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za to, že pôvodný žalobca si uplatnil nárok zo zmluvy o úvere, ktorá je zmluvou spotrebiteľskou podľa § 52 zákona č. 40/1964 Zb. - Občianskeho zákonníka v platnom znení (ďalej aj „O. z.“) a zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere, na ktorú sa vzťahuje zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj „zákon č. 129/2010 Z. z.“). Listom zo dňa 21. 06. 2016 oznámil pôvodný žalobca žalovanej, že eviduje dlh vo výške 991,13 Eur a upozornil

ju, že v prípade ak do 15 dní nedôjde k uhradeniu dlžnej sumy bude oprávnený vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru. Keďže žalovaná napriek tejto výzve dlžnú sumu neuhradila, pôvodný žalobca listom zo dňa 18. 07. 2016 vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy 5 073,89 Eur z dôvodu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru k 18. 07. 2016.

4. Súd prvej inštancie konštatoval, že zmluva o úvere obsahuje všetky obligatórne náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. Pokiaľ žalovaná namietala absenciu ročnej percentuálnej miery nákladov (ďalej aj „RPMN“) súd prvej inštancie mal za to, že predmetná náležitosť je v spotrebiteľskej zmluve uvedená správne. K tvrdeniu žalovanej o absencii úroku z omeškania, poučenia o práve spotrebiteľa na splatenie úveru pred lehotou splatnosti, práve na odstúpenie od zmluvy a poplatku za vedenie účtu súd prvej inštancie vyslovil, že sa nejedná o náležitosti, ktorých prípadná absencia by spôsobovala bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Dojednaný úrok vo výške 14,90 % ročne nepovažoval súd prvej inštancie za „úžernický“ ani za rozporný s dobrými mravmi. Ďalšie námietky žalovanej považoval súd prvej inštancie za irelevantné vo vzťahu k prejednávanej veci. Čo sa týkalo poukazu na neprijateľné zmluvné podmienky vo vzťahu k Rozhodcovskej zmluve alebo Dohode o zrážkach zo mzdy, tieto listiny neboli súdu prvej inštancie predložené a ani si z uvedených listín pôvodný žalobca žiadne nároky neuplatňoval. K námietke žalovanej, že zmluva o úvere neobsahuje Obchodné podmienky, Všeobecné obchodné podmienky, Reklamačný ani Právny poriadok SR súd prvej inštancie uviedol, že zmluva o úvere iba odkazuje na súčasť zmluvy, ktorými sú Obchodné podmienky a Všeobecné obchodné podmienky podľa dojednania v bode 4.6 zmluvy o úvere. Žalovaná ako spotrebiteľ podpisom zmluvy k uvedenému ustanoveniu pristúpila a tiež potvrdila, že sa pred uzavretím zmluvy s nimi oboznámila.

5. Vzhľadom na námietku premlčania nároku žalobcu vznesenú žalovanou mal súd prvej inštancie za to, že v prejednávanej veci sú premlčané všetky neuhradené a splatné splátky úveru od 20. 11. 2015 do 20. 03. 2016. Splátky splatné od 20. 04. 2016 do 20. 06. 2016 vrátane zosplatnenia dlhu boli uplatnené včas, t. j. pred uplynutím premlčania. Nakoľko žalobca vyčíslil celkovú istinu na sumu 4 534,23 Eur, zahŕňajúcu nielen zosplatnenú istinu, ale aj istinu, ktorá je súčasťou premlčaných splátok, nevedel súd prvej inštancie posúdiť, ktorá konkrétna suma z takto vyčíslenej istiny predstavuje istinu zosplatnenú. Rovnako súd prvej inštancie postupoval pri žalobcom vyčíslených úrokoch a úrokoch z omeškania do zosplatnenia v celkovej čiastke 494,27 Eur, keď konštatoval, že pôvodnému žalobcovi bolo možné priznať len úroky v rámci nepremlčaných splátok, no zároveň nevie posúdiť, ktorá časť z uvedeného zodpovedá nepremlčaným splátkam. Preto podľa súdu prvej inštancie pôvodný žalobca v tejto časti neuniesol bremeno tvrdenia, t. j. neuviedol také skutkové okolnosti, ktoré by súdu prvej inštancie umožnili priznať mu uplatnený nárok. V časti poplatkov vo výške 45,39 Eur pôvodný žalobca nešpecifikoval o aké poplatky sa jedná, kedy nastala ich splatnosť a preto ani v tejto časti neuniesol bremeno tvrdenia. S poukazom na vyššie uvedené súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 357,- Eur predstavujúcu tri nepremlčané splátky za obdobie od 20. 04. 2016 do 20. 06. 2019 spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 357,- Eur od 19. 07. 2016 do zaplatenia a vo zvyšku žalobu ako nedôvodnú zamietol.

6. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 2 C. s. p., t. j. podľa pomeru úspechu strán sporu a vyslovil, že hoci bola v konaní úspešnejšia žalovaná, táto si však náhradu trov konania neuplatnila, a preto jej súd prvej inštancie náhradu trov konania nepriznal.

7. Proti II. a III. výroku rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie prostredníctvom svojho právneho zástupcu pôvodný žalobca. Rozhodnutie súdu prvej inštancie označil za nesprávne z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. f) a h) C. s. p., t. j. z dôvodov, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Z obsahu odvolania vyplýva, že rozhodnutie súdu prvej inštancie napadá aj z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. b) a d) C. s. p., t. j. z dôvodov, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

8. Pôvodný žalobca mal za to, že rozsudok súdu prvej inštancie je z dôvodu zmätočného odôvodnenia rozhodnutia vo vzťahu k petitu rozsudku nepreskúmateľný. Poukázal na Stanovisko občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 3. decembra 2015, v zmysle ktorého „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm.

b) Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f) Občianskeho súdneho poriadku.“

9. Zároveň súd prvej inštancie podľa žalobcu porušil právo žalobcu na spravodlivý proces. Žalobca preukázal súdu prvej inštancie písomné uzatvorenie zmluvy o úvere a z toho vyplývajúci nárok vyčíslený v zmysle priloženého aktuálneho stavu úveru v časti istiny, úrokov a poplatkov. Zo žalobného návrhu vyplýva, že žalobca vyčíslil istinu samostatne a k tomu kapitalizované zmluvné úroky do zosplatnenia. Pokiaľ mal súd prvej inštancie pochybnosti o pravdivosti tohto tvrdenia, bol povinný o svojich pochybnostiach procesnú stranu poučiť v zmysle § 150 ods. 2 C. s. p. Súd je povinný vopred oboznámiť procesné strany aj tom, ktoré skutkové tvrdenia považuje za sporné. Tento záver vyplýva z primeranej aplikácie § 300 C. s. p. Súd prvej inštancie však svoju povinnosť informovať žalobcu o tom, že považuje časť pohľadávky za spornú z dôvodu premlčania, nesplnil. Odňal tým žalobcovi právo riadne uplatňovať jeho procesné práva a možnosť preukázať skutočnosť, ktorú súd prvej inštancie považoval za spornú. Zároveň súd prvej inštancie mohol dospieť k výške oprávnenej pohľadávky jednoduchým výpočtom a to od istiny uvedenej v žalobnom návrhu odpočítať výšku premlčaných splátok. Od žalobcu nebolo možné objektívne očakávať, že túto skutočnosť má považovať za spornú a na jej preukázanie má vopred povinnosť produkovať dôkazy.

10. Žalovaná svojím podpisom na zmluve potvrdila, že sa oboznámila jednak so Všeobecnými obchodnými podmienkami, Obchodnými podmienkami a taktiež Sadzobníkom poplatkov, ktorý bol neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. Žalobca má zákonnú povinnosť upozorniť spotrebiteľa (§ 53 ods. 9 O. z.) a zaslať mu minimálne dva listy a nie je správny názor, že výdavky na plnenie si zákonnej povinnosti by mal v plnej miere znášať žalobca. Poplatky za upomienky predstavujú náklady spojené so sústavným sledovaním porušovania zmluvy, prípravou, odoslaním a kontrolou, či došlo na splnenie podľa upomienky alebo naďalej trvá protiprávny stav zavinený žalovaným. Žalobca je oprávnený poberať poplatok za upomienku, pokiaľ o tomto poplatku a jeho výške bol v čase uzatvorenia zmluvy spotrebiteľ informovaný, čo bolo naplnené tým, že Sadzobník poplatkov bol súčasťou zmluvy o úvere.

11. Vzhľadom na vyššie uvedené žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, eventuálne aby rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobe v plnom (t.j. aj vo zvyšnom) rozsahu vyhovie a žalovanú zaviazal na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

12. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu pôvodného žalobcu uviedla, že žalobu podal po uplynutí zákonnej premlčacej doby, ktorá v zmysle § 565 O. z. v spojení s § 103 O. z. začne plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Úroky, úroky z omeškania a poplatky sú v zmysle § 121 ods. 3 O. z. príslušenstvom istiny a preto sa premlčujú spolu s hlavnou pohľadávkou. Žalovaná navrhla, aby odvolací súd žalobu z dôvodu premlčania pohľadávky zamietol.

13. Pôvodný žalobca sa v replike nestotožnil s vyjadrením žalovanej o premlčaní jeho nároku. Uviedol, že vyhlásením predčasnej splatnosti úveru sa premlčuje celý úverový vzťah naraz odo dňa vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru a preto pohľadávku nemožno považovať za premlčanú. Listom zo dňa 21. 06. 2016 bola žalovaná upozornená na omeškanie so splátkami. Listom zo dňa 18. 07. 2016 bola žalovaná vyzvaná na úhradu dlžnej sumy z dôvodu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru k 18. 07. 2016. Dlžná suma činila 5 073,89 Eur a pozostávala z istiny 4 534,23 Eur, úroku 494,27 Eur a poplatkov za upomienky 45,39 Eur. Žalovaná ani po zaslaní predmetnej výzvy dlh nezaplatila. Žaloba podaná dňa 18. 04. 2019 bola uplatnená riadne a včas. Na záver pôvodný žalobca dodal, že zmluva o úvere bola uzavretá platne a obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti.

14. V priebehu odvolacieho konania odvolací súd uznesením č. k. 17Co/192/2019 -171 zo dňa 20. 05. 2020 podľa § 80 ods. 1 a 2 C. s. p. v spojení s § 378 ods. 1 C. s. p. pripustil zmenu subjektov na strane žalobcu tak, že namiesto pôvodného žalobcu (Y. banka, a.s.) do konania vstúpil nový žalobca EOS KSI Slovensko, s.r.o., ktorý v zmysle § 80 ods. 3 C. s. p. prijal stav konania ku dňu jeho vstupu.

15. Krajský súd funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní žalobcu podľa § 34 C. s. p. preskúmal vec len v rozsahu odvolania podľa § 379 C. s. p., z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C. s. p. z dôvodu, že pre rozhodnutie

odvolacieho súdu vo veci nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie a prejednanie veci na odvolacom pojednávaní nevyžadoval dôležitý verejný záujem a dospel k názoru, že napadnutý II. a III. výrok rozsudku súdu prvej inštancie sú vecne správne a je potrebné ich podľa § 387 ods. 1 C. s. p. potvrdiť. Reagujúc na odvolacie námietky žalobcu na zdôraznenie vecnej správnosti napadnutého II. a III. výroku rozsudku súdu prvej inštancie odvolací súd uvádza nasledovné:

16. Zo skutkového stavu zisteného vykonaným dokazovaním v prejednávanom spore vyplýva, že žalovanej bol na základe zmluvy o úvere poskytnutý úver v sume 5 000,- Eur, ktorý sa zaviazala vrátiť v 60. splátkach po 119,- Eur mesačne splatných vždy k 20. dňu v mesiaci. Nakoľko žalovaná úver riadne a včas nesplácala, právny predchodca žalobcu jej listom zo dňa 21. 06. 2016 oznámil, že má nedoplatok na splátkach vo výške 991,13 Eur a ak do 15 dní nedôjde k úhrade dlžnej sumy bude oprávnený úver zosplatiť. Listom zo dňa 18. 07. 2016 bola žalovaná vyzvaná na úhradu sumy 5 073,89 Eur z dôvodu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru právnym predchodcom žalobcu ku dňu 18. 07. 2016.

17. Podľa § 53 ods. 9 O. z. ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

18. Podľa § 100 O. z. sa právo premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej. Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

19. Podľa § 101 O. z. pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

20. Podľa § 103 O. z. ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

21. Podľa § 565 O. z. ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

22. Odvolací súd sa nestotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že premlčané sú len splátky z úverovej zmluvy za mesiace od 20. 11. 2015 do 20. 03. 2016. Premlčacou dobou sa rozumie časový úsek, v ktorom musí byť právo vykonané, inak môžu nastať účinky premlčania podľa § 100 O. z. Premlčacia doba je ustanovená konkrétnym časovým úsekom, ktorý má určený začiatok plynutia. Dĺžku premlčacej doby určuje zákon a pod sankciou neplatnosti nemožno túto dobu zmeniť ani dohodou strán, pričom jej uplynutím dochádza k právnym účinkom premlčania (strata možnosti vynúteného splnenia práva na základe námietky premlčania). Z hľadiska prejednávaného sporu je premlčacia doba trojročná (§ 101 O. z.) a nakoľko zo strany veriteľa došlo k vyhláseniu mimoriadnej (predčasnej) splatnosti úveru (§ 565 O. z.), začala plynúť odo dňa splatnosti nesplnenej splátky (§ 103 O. z.), ktorou bola splátka splatná dňa 20. 03. 2016. Ustanovenie § 53 ods. 9 O. z. je potrebné vykladať vo vzájomnej súvislosti s ustanovením § 565 O. z., t. j. veriteľ môže vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru do splatnosti najbližšej splátky nasledujúcej po uplynutí troch mesiacov od splatnosti splátky, pre omeškание s ktorou sa stal splatný celý dlh samozrejme za splnenia ďalšej podmienky podľa § 53 ods. 9 O. z. - upozornenia dlžníka na možnosť zosplatenia úveru aspoň 15 dní pred uplatnením tohto práva. Nakoľko touto splátkou v tomto prípade bola splátka splatná dňa 20. 03. 2016 a do omeškania s ňou sa žalovaná dostala dňa 21. 03. 2016, najbližšou nasledujúcou splátkou splatnou po uplynutí lehoty troch mesiacov od omeškania so zaplatením, t. j. po 21. 03. 2016 bola splátka splatná dňa 20. 07. 2016 (pretože do splatnosti splátky splatnej dňa 20. 06. 2016 ešte neuplynuli tri mesiace). Veriteľ uplatnil právo na zaplatenie celej pohľadávky dňa 18. 07. 2016, t. j. do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky (t. j. do 20. 07. 2016). Splátkou, pre ktorú bola vyhlásená predčasná splatnosť úveru bola teda splátka splatná dňa 20. 03. 2016. V dôsledku zosplatenia úveru začala plynúť trojročná premlčacia doba dňom 20. 03. 2016 a uplynula dňom 20. 03. 2019 (streda). Nakoľko žalobu doručil pôvodný žalobca súdu až dňa 18. 04. 2019, urobil tak po uplynutí trojročnej premlčacej doby na uplatnenie práva.

23. Žalobca v replike uviedol, že vyhlásením predčasnej splatnosti úveru sa premlčuje celý úverový vzťah naraz a to odo dňa vyhlásenia predčasnej splatnosti. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom žalobcu, že zosplatením dlhu sa premlčuje naraz celý nárok. Argumentáciu žalobcu, že premlčacia doba plynie odo dňa vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru považuje odvolací súd za nesprávnu, pretože je v priamom rozpore s ustanovením § 103 O. z. Ustanovenie § 101 O. z. je úpravou všeobecnou (lex generalis) a ustanovenie § 103 O. z. vo vzťahu k nemu je lex specialis, t. j. osobitnou úpravou, ktorá má pred aplikáciou všeobecnej úpravy prednosť. Predmetné ustanovenie (§ 103 O. z.) neviaže začiatok premlčacej doby na dátum vyhlásenia predčasnej splatnosti celého dlhu, ale na dátum zročnosti (splatnosti) tej nesplnenej splátky, pre ktorej nesplnenie sa stal zročným celý dlh.

24. Preto námietku premlčania vznesenú žalovanou bolo potrebné vzťahovať na celú pohľadávku po dátume zosplatenia dňa 18. 07. 2016. Keďže žalovaná nepodala odvolanie voči I. výroku o uložení povinnosti zaplatiť sumu 357,- Eur spolu s úrokom z omeškania 5 % ročne od 19. 07. 2016 do zaplatenia, to všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku, v dôsledku čoho uvedený výrok nadobudol právoplatnosť, preto odvolací súd správnosť tohto výroku preskúmať nemohol.

25. K inej vade konania vytýkanej žalobcom, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, spočívajúcej v nepreskúmateľnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolací súd uvádza, že preskúmaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie a odvolania žalobcu dospel k názoru, že súd prvej inštancie v prejednávanom spore nezaťažil svoje konanie vytýkanou vadou. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku sú zrejmé skutkové a právne závery súdu prvej inštancie podstatné pre rozhodnutie sporu. Napokon žalobca v odvolaní so skutkovými zisteniami a právnymi závermi súdu prvej inštancie nesúhlasí a vznáša voči nim námietky. Ak by napadnuté rozhodnutie tieto náležitosti neobsahovalo, žalobca by nemohol uplatniť odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) C. s. p.

26. Za nedôvodnú považoval odvolací súd aj námietku žalobcu, že súd prvej inštancie porušil právo žalobcu na spravodlivý proces, keď v prípade pochybností o pravdivosti tvrdení žalobcu nepoučil žalobcu o týchto pochybnostiach, hoci bol na to povinný v zmysle § 150 ods. 2 C. s. p. Odvolací súd uvádza, že v zmysle § 150 ods. 2 C. s. p. má súd oprávnenie vyzvať strany sporu, aby uviedli ďalšie skutkové tvrdenia, nejde však o procesnú povinnosť súdu ako tvrdí žalobca. Je povinnosťou žalobcu uvádzať také skutkové tvrdenia, na základe ktorých môže súd dospieť k záveru o oprávnenosti nároku. Zároveň súd prvej inštancie neporušil právo žalobcu na spravodlivý proces, keď žalobcu vopred neoboznámil s tým, ktoré skutkové tvrdenia považuje za sporné, nakoľko vo veci bolo nariadené pojednávanie, v rámci ktorého mohol žalobca uplatňovať svoje príslušné procesné práva (zahŕňajúce aj právo strán sporu na oboznámenie sa s tým, ktoré skutkové tvrdenia medzi stranami považuje súd za sporné, a ktoré za nesporné, a na oboznámenie sa s predbežným právnym posúdením súdu). Žalobca túto možnosť nevyužil, keď sa nezúčastnil pojednávania konaného sa dňa 04. 09. 2019 a svoju účasť na ňom podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 15. 08. 2019 ospravedlnil.

27. Navyše pokiaľ žalobca v odvolaní namietal, že mu súd prvej inštancie nepriznal vyčíslené poplatky vo výške 45,39 Eur, odvolací súd uvádza, že uvedené poplatky sa ako príslušenstvo pohľadávky v zmysle § 121 ods. 3 O. z. premlčali rovnako ku dňu 20. 03. 2019, ako akcesorický záväzok (rovnako ako úrok z omeškania) nasledujú osud hlavného záväzku. Preto aj prípadná aplikácia ust. § 150 ods. 2 C. s. p. súdom prvej inštancie by bola bez právneho významu.

28. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd druhý výrok rozsudku súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

29. Vzhľadom na to, že žalovanej zo spisu žiadne trovy prvoinštančného konania nevyplývajú, je vecne správny aj III. výrok rozsudku súdu prvej inštancie o nepriznaní náhrady trov prvoinštančného konania žalovanej napriek jej prevažnému úspechu v spore.

30. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C. s. p. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku by bola vznikla žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanej náhradu trov odvolacieho konania z dôvodu plného úspechu žalovanej v odvolacom konaní. Nárok na náhradu trov odvolacieho konania však žalovanej odvolací súd nepriznal z dôvodu, že jej v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli, zo spisu jej žiadne trovy nevyplývajú.

31. Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v § 421 odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C. s. p. (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C. s. p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).